

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Tvang til Tro er Snak i Taaget

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Tvang til Tro er Snak i Taaget", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 118. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid71731/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

- 11 Hvad Man gjør og hvad Man læser,
Verden er, som Vinden blæser,
Smuk og grim og mild og vreed;
Som sin høie Herre-Stamme,
Christen-Tro, altid den samme,
Af Omskiftelse ei veed!
- 12 Thi skal den trofaste Kvinde
Vindspil-Kæmpen overvinde,
Glimmer slaae med ægte Glands,
Giennem Fiendens røde Pile
Indgaae til den store Hvile,
Med en evig Straale-Krands!
- 13 Derfor, Sjæl, ei meer du brusel
Sid hos Kvinden from tilhuse!
Tag saa Verden, som den faldt!
Hvad i Verden du skal lide,
Den har dog sin gode Side,
Ondt er kun i Helved Alt!

No. 41.

- 1 Tvang til Tro er Snak i Taaget,
Hjertet væger sig med Fynd,
Tvang til Skrømt, som Pave-Aaget,
Det er Tvang til Løgn og Synd;
Kun til Helved kan Man tvinges,
Mens til Himlen blot der ringes,
Frihed følger Sandheds Aand!
- 2 *Fienden* byder Baand og Lænker,
Truer os med Død og Dom,
Frelseren os Livet skænker,
Bryder for os Mur og Bom,

Kommer for at løse Fanger,
Kvæder som en kronet Sanger
Høit om Friheds Gylden-Aar!

3 Jesus, som den gode Hyrde,
Leder om fortabte Faar,
Vinker hver, som under Byrde
Syg i Sind nedbøiet gaaer,
Beder dem til sig at ile,
Byder dem den sande Hvile,
Gavnligt Aag og Byrde let!

4 Nægtes end Hans Ord og Tale
Indpas, Sted og Hjerte-Rum,
Ei vil Ondt med Ondt betale
Fredens Evangelium,
Kalder aldrig Ild fra Skyen,
Gaaer som Han fra Uvens-Byen
Stille til et bedre Sted!

5 Og, saavidt som Rygter fare,
Ei for Sjæle-Friheds Sag
Kæmped nogen Helte-Skare
Boldt som, under Korsets Flag,
Den fra *Stephanus* til *Luther*,
Som med Krandsen Kirøden slutter,
Triumferer over Rom!

6 Ak! at Herren skal behøve
Til sit Folk at raabe end:
Seer, I Blindel hører, Døve!
Freiseren er *Friheds* Ven!
Hvem er det, som Mig forvandler,
Trods mit Navn, til Slave-Handler?
Det er Fienden, jag ham ud!

7 At hos Mig er godt at være,
Millioner sang tilforn,
Af mit Huus, Mig til Vanære,
I har gjort et Fange-Taarn;
Lukker op og lader løbe
Hver, som ei har Lyst at købe
Guld hos Mig for alt sit Geds!

8 Lukker op og lader fare!
Nøle I, saa farer Jeg,
Siger til min Engle-Skare:
Op nu! lad os gaae vor Veil!
Længe nok vi gjorde Prøve,
Længe nok for Øren døve
Sødt I sang om Himmerig!

No. 42.

1 Hvo kan troe, som har ei hørt!
Det er Aandens Tale,
Herrens Ord i Pennen ført,
Det er Aand i Dvale;
Troens Ord er Tale dyr,
Det er Hjertets Vidnesbyrd
Gjennem Tunge-Maslet!

2 Hvo vil troe, hvad vi har hørt,
Underligt at sige,
Har ham ei en Stemme rørt
Som fra Himmerige,
Har en ærlig Sjæl ham ei
Mundtlig mødt paa Livets Vei,
Vidnet for hans Hjerte?

3 Turde vel paa Jesu Ord,
Verden du forsage,